

4. BÖLÜM

ZORAKİ BAŞKAN

- **ADAY OLMAK İSTEMEMEKTEKİ KİŞİSEL NEDENLER**
- **ADAYLIĞI KABUL ETMEKTEKİ ZORUNLULUK**
- **MÜŞTEREK OY PUSULASI KULLANILMAMASININ SAKINCALARI**
- **SEÇİME YOĞUN İLĞİ**
- **BİR SORU VE YANITI**
- **“SESİMİ KAYBETTİM, SEÇİMİ KAYBETMEM”**
- **YENİ BELEDİYE BAŞKANI YENİ BİR SAYFA AÇIYOR**
- **GERÇEKLER VE ŞÜKRAN DUYGULARI**

4. BÖLÜM

ZORAKİ BAŞKAN

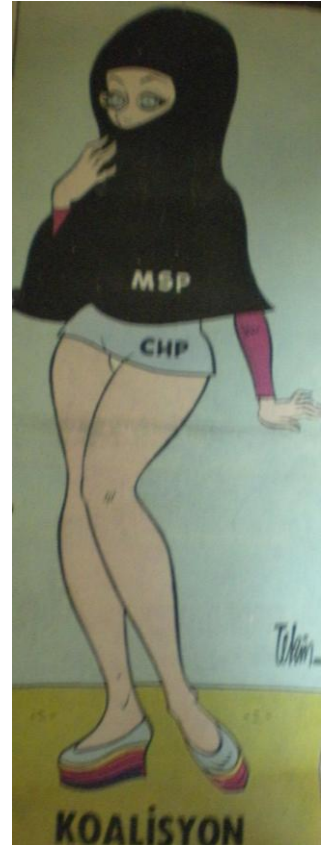
Cumhuriyetimizin ilk yıllarında, tanınmış yazar ve edebiyatçılar, yabancı ülkelerde Türkiye Büyükelçisi olarak görevlendirilmişlerdir. Büyük şair Yahya Kemal BEYATLI'nın Varşova ve Madrid; gazeteci ve yazar Ruşen Eşref ÜNAYDIN'ın Roma ve Atina Büyükelçisi oldukları gibi, çok sayıda hikaye ve romanlarının yanı sıra, gazeteciliği ile de ünlü Yakup Kadri KARAOSMANOĞLU da Tiran, Prag, Lahey, Tahran ve Bern Büyükelçisi olarak görev yaptıktan sonra anılarını, asıl mesleği diplomatlık olmadığı için “*Zoraki Diplomat*” adlı kitabında toplamıştır.

Olayların zorunlu kılması, koşulların zorlaması sonucunda Belediye Başkanı olduğumu anlatmağa çalışacağım bu bölüme, anılan kitaptan esinlenerek “*Zoraki Başkan*” adını vermek uygun düşecektir.

Beklenmedik bir anda, Hilmi BAYRAMGİL'in acı kaybı sonrasında, o sırada yürürlükteki yasa uyarınca, Belediye Başkanlığı'nın boşaldığı tarihten 60 gün sonraki ilk Pazar günü, yeniden seçim yapılması gerekiyordu. Bu tarih 24 Mart 1974 olarak belirlenmişti.

Bülent ECEVİT'in, ilk kez Başbakan olarak, Cumhuriyet Halk Partisi ile Milli Selamet Partisi ortaklığında 26 Ocak 1974 tarihinde yeni bir Hükümet kurduğu ve Şubat ayı başında TBMM'den güven oyu aldığı günlerdi. Necmettin ERBAKAN Başbakan Yardımcısı olmuştu. Sayın ECEVİT'in ilerde çok eleştirilecek bir tanımlamayla, geçmişe ilişkin değerlendirmeleri “*tarihi yanlışlığı*” olarak nitelendirdiği Türkiye'nin bu ilk koalisyonu, basında yandaki gibi karikatürlere de konu oluyordu.

Başbakan Sayın Ecevit Zonguldak Milletvekiliydi; Başbakanın seçim çevresinde yapılacak bir Belediye Başkanlığı seçimini, Başbakanın Genel Başkanı olduğu CHP'ye kazandırmamak için başta AP olmak üzere, diğer partiler yoğun bir çalışma içersine girmişlerdi. Alınan duyumlara göre bu kez Ömer AN, yeniden

Adalet Partisi'nden aday gösterilmeyecekti. Onun yerine Türker AYYILDIZ'ın, AP'den Safranbolu Belediye Başkan adayı olacağından söz ediliyordu.

• ADAY OLMAK İSTEMEMEKTEKİ KİŞİSEL NEDENLER

CHP, iki ay önce olduğu gibi Safranbolu Belediye Başkanlığı'nı bu kez yine kazanmak istiyordu. İl ve ilçe örgütleri ile Zonguldak Milletvekilleri dahil tüm partililerin ortak kanaati, ancak ben aday olursam CHP seçimi kazanabilirdi. Oysa ben, aktif politikayı ve Belediye Başkanlığını yine hiç düşünmüyordum, 9 Aralık'taki ilk seçimlerin öncesinde olduğu gibi başlangıçta bu konudaki önerilere, ısrarla yine hep olumsuz yanıt veriyordum.

Bu konuda niçin olumsuz bir tavır sergiliyordum? Beni ikna etmeğe çalışan herkese açıklamağa çalıştığım, kendime özgü nedenlerim vardı, burada da değineceğim bu özel nedenler, benim için çok büyük bir önem taşıyordu.

Ortaokulu bitirdiğim 1951 yılında Safranbolu'da da, Karabük'te de lise yoktu. O nedenle lise öğrenimimi Zonguldak'ta yapmıştım. İstanbul Teknik Üniversitesi ve Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi dışında, üniversiteye sınavla değil, lise bitirme derecesine göre öğrenci alındığı bir dönemde, 1955 yılında Zonguldak M.Çelikel Lisesi'ni, bu iki yüksek öğrenim kurumu dışında, dilediğim fakülteye sınavsız girebilmeme olanak veren Pekiyi dereceyle bitirmiştim. Ancak, iki yıl önce babam felç olmuştu, burslu okumak zorundaydım; bu yüzden burs bulabildiğim Ankara Ziraat Fakültesi'nde, aynı yıl üniversite öğrenimime başladım.

1959 yılında Ziraat Yüksek Mühendisi olarak mezun oldum. Ancak, çok sevdiğim ve çok bağlı olduğum Safranbolu'da yaşamak ve orada çalışabilmek istiyordum. Bu özlemimi gerçekleştirebilmek için 1967 yılında Hukuk Fakültesi'ni de bitirmiş; Ankara'da avukatlık stajımı yapıp, Tarım Bakanlığı Müfettişi olarak görev yaptığım memuriyetten istifa ederek 1970'de, Safranbolu'ya gelip, avukatlığa başlamıştım. 1953 yılında Karabük'ün ilçe olmasıyla Safranbolulu avukatların Karabük'e taşınmalarından sonra, Safranbolu'daki ilk avukatlık bürosunu açmış; kısa zamanda da geniş ve etkin bir çevre edinmiştim. Avukatlığımın 4 üncü yılında, yeni mesleğimi bırakmam doğru olamazdı.

Hem avukatlık, hem Belediye Başkanlığı yapmama ise, çok doğru ve haklı olarak konulmuş kurallar gereği Avukatlık Yasası engeldi. Ayrıca, benim için, maddi sorunlar da çok önemli bir engel oluşturuyordu. Benim gibi, işi dışında ilave ekonomik kaynakları olmayanların, uzun süre politika sahnesinde kalmalarının çok zor olacağını, kısa süre için bile olsa, büyük özverilerde bulunmaları gerektiğini de biliyor ve dile getiriyordum.

Eski Belediye Başkanı Ömer AN kasaplık mesleğini ve hayvan ticaretini Başkanlıkla birlikte yürüttüğünden olsa gerek, kendisinin herhalde Belediye Başkanlığında maddi bir sorunu olmamıştı. Yine aynı nedenlerle olsa gerek, o yıllarda Safranbolu Belediye Başkanı aylığının, Safranbolu'ya benzer durumdaki ilçe Belediye Başkanlarının aylığından çok az olmasına rağmen, artırılması yoluna gidilmemişti. Söz konusu aylık, avukatlık kazancı bir tarafa, istifa ederek ayrıldığı Müfettiş aylığından da çok azdı.

• ADAYLIĞI KABUL ETMEKTEKİ ZORUNLULUK

O sırada Belediye Başkanlığına CHP'li Belediye Meclis üyesi Necati SAĞLAM vekalet ediyor, Belediye Meclisi'nde CHP, üçte iki çoğunluğa sahip bulunuyordu. Belediye Meclisi'nin Şubat/1974 toplantısındaki Bütçe görüşmeleri sırasında, Belediye Başkanı aylığı brüt 3.500 liradan, brüt 5.000 liraya yükseltildi.

O dönemde Gelir Vergisi Yasası'nda öngörülen müterakki sistem uygulamaları nedeniyle vergi kesintileri ve sosyal güvenlik kurumları kesenekleri çok fazla olduğu için, Belediye Başkanı aylığı, böylece net olarak 2.000 lira dolaylarından, net 3.000 liraya yaklaşan bir düzeye çıkartılmış oldu.

Bunun sonucunda, Belediye Başkanlığı aylığı, Karabük Demir-Çelik İşletmeleri'nde çalışan bir ustabaşı için toplu sözleşmelerle belirlenen veya benim kıdemimdeki bir Devlet memuru için öngörülen miktarlara yaklaştığından ve daha fazlasını beklemeyi de kendime yakıştıramayacağından, Belediye Başkan adaylığı için maddi konuları engel olarak gösterebilme olanağından yoksun kalmıştım. Diğer engelleri dile getirmeye ve benim dışımda uygun bir aday bulunabileceğini söylemeye devam etsem de, artık kimseye dinletemiyordum.

Bu arada özellikle, her gencin önce kendisine ve ailesine, sonra yetiştiği yöreye ve ülkesine yararlı hizmetlerde bulunmak görevinde olduğu, gerektiğinde özveride bulunmanın zorunluluk oluşturacağı ve memleketseverliğin görevden kaçmamayı gerektirdiği inancında olduğumu ve yeri geldikçe bunları savunduğumu bilenler, görüş ve inançlarımla çelişki içersinde olmamam gerektiğine değiniyorlardı.

Haklıydılar, inançlarıma ters düşecek biçimde daha fazla direnemezdim; aynı inançla yetiştirilmiş Safranbolulu bir kuşağın temsilciliğini üstlenerek, CHP Safranbolu Belediye Başkanlığı adaylığını kabul ettim.

Safranbolu üç ay içinde ikinci kez seçim atmosferine girdi. 1970'li yıllarda seçimlere, 1980 sonrasında olduğu gibi çok sayıda parti ve çok sayıda aday katılmazdı. Seçimler genellikle iki büyük kitle partisi CHP ve AP arasında çekişme konusu olurdu. Yine öyle oldu; 24 Mart 1974 Safranbolu

Belediye Başkanlığı seçimleri için CHP adayı Kızıltan ULUKAVAK ile AP adayı Türker AYYILDIZ çekişecekti.

• MÜŞTEREK OY PUSULASI KULLANILMAMASININ SAKINCALARI

O dönemde, seçmenin oy kullanmasının zorunlu olmamasının dışında, yerel seçimlerde, genel seçimlerde olduğu gibi seçim kurulları tarafından bastırılan ve her seçmenin oy vereceği partiye ayrılan bölüme “evet” mührünü basması gereken müşterek oy pusulası kullanılmıyor, bugünkü muhtar seçimleri gibi, her aday oy pusulalarını kendisi bastırıyor, seçimlerden önce seçmenlere dağıtabiliyor ve sandık kurullarının, oy verme hücrelerine koymaları için, oy pusulaları adaylar veya partiler tarafından seçim kurulu başkanlıklarına da veriliyordu.

24 Mart 1974 Belediye Başkanlığı seçiminde kullanılan oy pusulaları

Benim için Ahmet SARIALTIN, şükranla karşıladığım bir ilgi ve yakınlık göstererek, İstanbul'da 10.000 adet oy pusulası bastırıp getirmişti. Bir kısmı partililerce evlere dağıtıldı, bir kısmı İlçe Seçim Kurulu'na bırakıldı. Sandık başlarındaki parti gözlemcilerinin en büyük görevi, partisinin adayının oy pusulasını, her oy verme işleminden sonra oy verme hücrelerine girip kontrol etmekte. Çünkü bir adayın oy pusulalarının tamamını, o adaya oy verilemesin diye, karşı partiden kimileri, oy verdikten sonra hücreden ceplerine koyup götürebiliyorlardı.

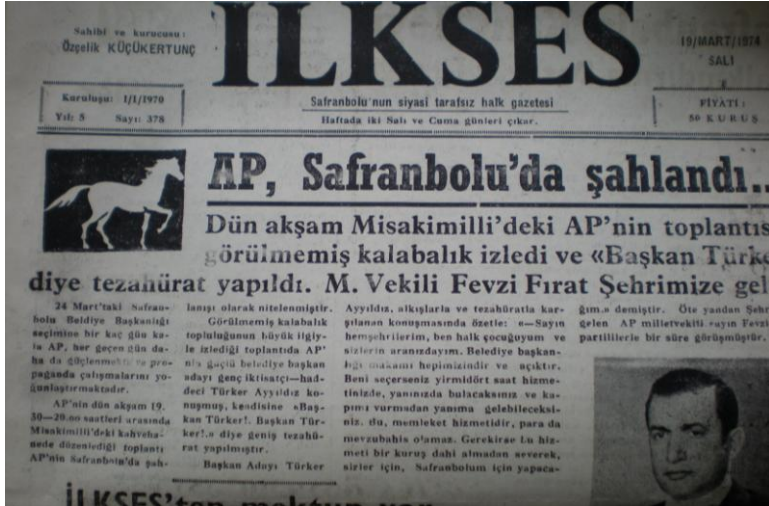
Böyle sakıncaları da dikkate alınarak olsa gerek, daha sonraları yerel seçimlerde de, 1977'den itibaren, genel seçimlerde olduğu gibi müşterek oy pusulası uygulamasına geçildi. Aslında oy pusulasının seçim öncesi seçmenlere dağıtılmasının, oy vermenin gizliliği ilkesiyle bağdaştırılması da zordu. Sandık başında veya oy verme hücrelerine girerken, istemeyerek de olsa, seçmen cebinden oy pusulasını çıkartırken, o pusulanın hangi partiye veya adaya ait olduğu görülebiliyordu.

Ayrıca ilginç rastlantılar da olabiliyordu. Benim mahallem Akçasu'da 5-10 yıl önce bir ev almış CHP'li olmayan bir komşumuz, aynı mahalleli olmamız nedeniyle, hiçbir istemim olmamasına karşın, bir

karşılaşmamızda bana oy vereceğini söylemiş, ben de kendisine, evindeki seçmen sayısı kadar, benim oy pusulalarından vermiştim. Seçim günü Akçasu Mahallesinde Kaçak Camii kahvesindeki sandığa giderken, sandığa 100-150 metre mesafede aynı komşumuzu, güçlkle yürüyen, bir hayli yaşlı annesinin koluna girmiş oy vermeye giderken görünce, her ikisini arabama aldım. Kadıncağız zorlukla arabaya binerken elindeki mendilin içinden rakibim adayın oy pusulasını düşürdü. Ben bir tepki göstermesem de, komşum çok mahcup olmuştu.

• SEÇİME YOĞUN İLGI

Yayınladığım seçim bildirgesinde, daha önce rahmetli BAYRAMGİL için hazırladığım “Safranbolu’da Ak Günler” seçim bildirgesindeki programı ve orada vaat edilenlerin tümünü gerçekleştireceğimi belirttim; parti görevlilerinin bu kez duvarlara yapıştırdıkları afişlerde, “Yeni umut: Kızıltan ULUKAVAK” sloganı yer alıyordu.

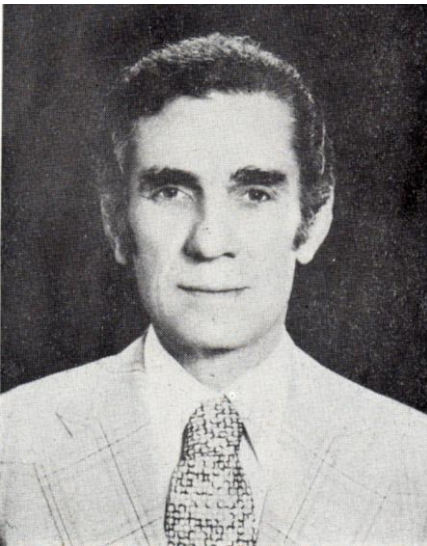
İLKSES Gazetesi – 19.03.1974

Ancak rakibim adayı da, başkaları umut olarak görüyordu. İktisat Fakültesi mezunu, Karabüklü iş adamı niteliği ve kendine özgü kişiliği ile AP adayı Türker AYYILDIZ, eski Belediye Başkanı Ömer AN’dan çok farklıydı. Çok etkin bir biçimde destekleniyor; Safranbolu’nun tek gazetesi olan “Safranbolu’da İLKSES”, üstte 19.03.1974 tarihli sayısının manşetinde de görüleceği üzere, kır atı ve süvarisi adayı şaha kaldırıyordu.

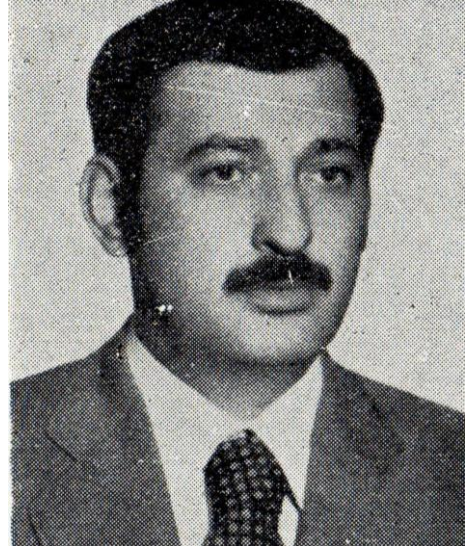
Ayrıca Karabüklü demir tüccarları da, Mercedes marka arabalarıyla seçim çalışmalarında katılıyor ve yörenin tanınmış kişilerinden, Karabük’ün eski Belediye Başkanı, ileriki yılların Çankırı Milletvekili Dr. Necmettin ŞEYHOĞLU’nun da, seçim konuşmalarında Türker AYYILDIZ’ın yanında yer aldığı oluyordu.

Kahvehanelerde yaptığı konuşmalarda, bir önceki seçimlerde maddi sorunlar nedeniyle aday olmadığını söyleyen Türker AYYILDIZ'ın, “*bu kez gömü mü buldun ?*” diye seslenmesi ve o günlerde yeni Başbakan olarak, bankada 5.000 lirasının olduğunu gösterir mal bildiriminde bulunması üzerine Sayın ECEVİT için de, “*o kadarlık parasının olması, ne kadar onmadık olduğunun kanıtıdır*” demesi, seçimlerin ilginç anekdotlarını oluşturuyordu.

Ancak ne var ki, 24 Mart 1974 Safranbolu Belediye Başkanı seçimleri, Zonguldak Milletvekili olan yeni Başbakan Sayın ECEVİT'in seçim çevresinde yapılması nedeniyle, hemen yerel sorunların değil, ülke sorunlarının tartışıldığı bir platforma dönüştü. Seçim çalışmalarında Zonguldak Senatör ve Milletvekilleri ile her iki partinin il örgütlerinin yetkilileri sürekli Safranbolu'daydı. Bunlar arasında AP'li parlamenterler Sadık Tekin MÜFTÜOĞLU ve Fevzi FIRAT ile daha sonraları yakın ilişkilerim olacak Ahmet Demir YÜCE'yi; CHP milletvekilleri Zekai ALTINAY ve Kemal ANADOL ile CHP İl örgütünden, ileriki yılların Senatörü Behiç SONBAY'ı anımsıyorum.

Behiç SONBAY
Bir sonraki dönem Zonguldak Senatörü

Kemal ANADOL
Zonguldak Milletvekili

Yeni kurulan CHP-MSP koalisyon hükümeti Şubat/1974'te şeker ile tütün gazının fiyatına zam yapmıştı. Kıranköy'de Kireççi'nin Kahvesi'ndeki bir seçim konuşmamda, Demir-Çelik işçisi bir hemşehrim, “*başka şeylerden bahsetme, şeker ve tütün gaza yapılan zamların hesabını ver*” diyerek sözümü kesti. Kendisine “*evet zam yapıldı ama senin yevmiyende de, Demir Çelik'in yeni toplu sözleşmesine göre günde 10 lira artış oldu*” diye yanıt verince, “*benim yevmiyemi Devlet artırdı, şeker ve tütün gaza zammı, senin ECEVİT'in yaptı*” karşılığını aldığımı hiç unutamam. Aslında toplu sözleşmeli çalışma düzenine, 1963'te Sayın ECEVİT'in Çalışma Bakanlığı döneminde geçildiği, hep yapıldığı gibi, yine göz ardı ediliyordu.

• BİR SORU VE YANITI

Seçim öncesi propaganda dönemi, çok hareketli ve hararetli geçse de, bir çatışmaya yol açabilecek herhangi bir olay olmamasına özellikle özen gösteriyordum. Seçim bildiriminde de, seçimlerin bir araç, Safranbolu'ya hizmetin amaç olduğunu, benden iki sınıf sonraki bir ortaokul arkadaşım Türker AYYILDIZ gibi, yüksek öğrenimli bir rakiple seçimlerde karşı karşıya olmayı, birbirini iyi tanıyan iki aday olarak mutlu bir rastlantı telakki ettiğimi açıklamış bulunuyordum.

Ancak, AP tarafından hazırlanıp dağıtılan ve o sıralarda Safranbolu'da yayınlanan tek gazete olan "Safranbolu'da İLKSES Gazetesi"nin 15.03.1974 tarihli nüshasında da yer alan bir seçim bildirisinde "*Kastamonu Lisesi'nden, Kızıltan ULUKAVAK'ın neden mecburi tasdikname ile uzaklaştırıldığıнын cevabı verilebilir mi*" denilmesinden ve zihinlerde benimle ilgili olarak kuşkular yaratılmasından yarar umulmasına çok üzüldüm.

Avukat Şemsettin AYKOL

Bu konuda bizzat açıklama yapmaktansa, Avukat Şemsettin AYKOL'un yardımını rica ettim. Uzaktan da olsa akrabam, ağabeyim, komşum ve meslektaşım olmakla beraber, AP sempaticisi olan Sayın AYKOL, 16 Mart Cumartesi günü, CHP'ye ayrılan propaganda saatinde, Belediye hoparlöründe yaptığı konuşmada; "*1951 yılında Kastamonu'da tuttuğumuz bir evde kendisi ile birlikte iki ay kaldığımızı, o tarihte 14 yaşında olduğumu, babamın*

beni, benden dört yaş büyük olan kendisine emanet ettiğini, kendisinin ve birlikte kaldığımız Eflanili İbrahim YILDIZ'ın (1) Lise Müdürü ile anlaşmazlığa düşmeleri nedeniyle, her ikisi de okuldan ayrılmak zorunda kalınca, çocuk yaşta tek başıma Kastamonu'da bir evde kalamayacağım için, benim de kendi isteğimle okuldan ayrılarak, lise öğrenimime Zonguldak'ta devam ettiğimi" anlattı.

Ben de, Mahkeme kararıyla "Safranbolu'da İLKSES Gazetesi"ne, bu gerçekleri içeren ve aynı gazetenin, oy verme gününden iki gün önceki 22.03.1974 tarihli nüshasında yayınlanan bir tezkir metni göndererek, aksini iddia edenleri ispata davet ettim.

(1) Çok ileriki yıllarda Karabük'ün ünlü şairi

● “SESİMİ KAYBETTİM, SEÇİMİ KAYBETMEM !”

Oy verme günü, seçim sandıklarını gezerken, daha sonra Kurtuluş Meydanı adını verdiğimiz Köyiçi'nden geçtiğim sırada Türker AYYILDIZ'ın, Katipler'in evinin altındaki kahvede olduğu söylendi. Yanına gittim, beraberinde partili arkadaşları ve ileriki yılların Safranbolu Belediye Başkanı ve Karabük Milletvekili Mustafa EREN'in babası, köyünün avukatlığını üstlendiğim için, kendisiyle dostane ilişkilerim olan Yazıköy Muhtarı Mehmet Ali EREN de vardı. Hüsnü kabul gösterdi, çay ısmarladı; iki aday olarak, hemşehrilerimizin de tanık olmasının yararlı olacağı uygar bir davranış sergileyelim amacıyla Sayın AYYILDIZ'ın yanına gitmiştim.

Ancak, seçimi kaybettiğimi düşünerek yanına geldiğim inancında olduğu izlenimini alınca, “*bak çok konuşmaktan sesimi kaybettim, seçimi de kaybettiğimi sanma*” dediğimde, Sandıklar açılınca ne kadar yanıltığımı göreceğimi söyledi; gülüştük, birbirimize şans dileyerek, tokalaştık ve ayrıldık. Sandıklar açılıp, kesin seçim sonuçları belli olduğunda yanıltmadığım anlaşıldı.

İlçe Seçim Kurulu tutanağına göre, 7.301 kayıtlı seçmenden, % 74,8 oranında 5.466'sı oy kullanmış; 24 oy geçersiz, 5.442 oy geçerli sayılmıştı. AP adayının, geçerli oyların % 46,5 oranında 2.531 oyuna karşılık, 380 fazlasıyla, % 53,5 oranında 2.911 oy alan CHP adayı olarak seçimi kazanmıştım. Bu kez AP adayına, Ömer AN'ın bir önceki seçimde aldığından 946 oy daha fazla verilmiş, ben ise bir önceki seçimde Hilmi BAYRAMGİL'e verilenden 83 oy fazla alabilmiş ve ancak 380 oy farkıyla Belediye Başkanı olabiliştim. Bu sonuç ilk bakışta bir önceki seçimde oy kullanmak istemeyen önemli sayıda AP'li seçmenin, bu kez Sandığa giderek partilerinin adayına oy verdiklerini gösteriyordu.

SAFRANBOLU'da

Sahibi ve kurucusu:
Özpelik KÜÇÜKERTUĞ

Kuruluşu: 1/1/1970
Yılı: 5 Sayı: 380

İLKSES

26/MART/1974
SALI

Safranbolu'nun siyasi tarafsız halk gazetesi
Haftada iki Salı ve Cuma günleri çıkar.

FIYATI:
50 KURUŞ

Safranbolu Belediye Başkanlık seçimi Pazar günü yapıldı

Galip sayılır bu yolda mağlup..

C.H.P.
Aldığı oy:
2.911

**AP oylarında önceki seçime oranla
946, CHP oylarında da 83 artış oldu**

**Aldığı oy:
2.531**

Safranbolu Belediye Başkanlığı seçimi 24 Mart Pazar günü yapılmış ve...
Özellikle Hilmi Bayramgil'in...
dışındaki diğer CHP'li adayların...
büyük destek ve gösteriler yapmış...
Seçimden büyük var...
göreve başlaması beklenen...
CHP'li yeni Belediye Başkanı...

Kimi çevreler için, seçimi kazanmış olmam sürpriz etkisi yapmış ve seçimde beklentilerinin aksi gerçekleşmiş olmalı ki, 26.03.1974 tarihli “Safranbolu'da İLKSES Gazetesi” seçim sonuçlarını, “**Galip sayılır bu yolda mağlup**” manşeti altında duyuruyordu.

AP İlçe Başkanlığı'nın ve adayının seçim sonuçlarına ilişkin itirazları İlçe Seçim Kurulu'nca reddedildi. 27 Mart 1974 Çarşamba günü, CHP'li arkadaşlarımla ve CHP'li Belediye Meclis üyelerinin eşliğinde, İlçe Seçim Kurulu'ndan mazbatamı aldım; birlikte önce, rahmetli Başkanımız BAYRAMGİL'in mezarına ziyarete gittik; sonra Belediye'ye gelerek, Başkan Vekili Necati SAĞLAM'dan, Belediye Başkanlığı görevini devraldım.

Yeni Belediye Başkanı Kızıltan ULUKAVAK, İlçe Seçim Kurulu'ndan mazbatasını aldıktan sonra, Kurul Başkanı Hukuk Yargıcı Behçet RAMAZANBEYOĞLU, Sorgu Yargıcı Şeref ŞİŞMANER, Kurul Üyeleri, Kaymakam Yaşar KIRIMLI, Adliye görevlileri, Belediye Meclis Üyeleri ve partililerden bir grupla birlikte (27.03.1974)

● YENİ BELEDİYE BAŞKANI, YENİ BİR SAYFA AÇIYOR

Safranbolu'da seçimler nedeniyle yükselen siyasal ve sosyal tansiyonu aşağı çekmek amacıyla, görevime başlarken ilk icraat olarak, hemşehrilerime seslenmenin yararlı olacağını düşündüm ve Belediye hoparlöründe özetle aşağıdaki konuşmayı yaptım:

"24 Mart Pazar günü yapılan seçimlerde, değerli ve anlamlı oylarınızla göreve layık gördüğünüz Belediye Başkanınız sıfatıyla... bugünden itibaren, seçim bildirgemde açıkladığım gibi, beldemizde "Barış ve Kardeşlik Dönemi"nin başladığını ilan ediyorum...Gerek şahsıma ve gerekse mensup olduğum siyasi topluluğa sempati besleyenleri de, antipati gösterenleri de anlayışla karşıladığımı özellikle belirtmek istiyorum..."

Bundan böyle artık siyasi partiler ve siyasi partilerin çıkarları değil, Safranbolu ve Safranbolu'muzun çıkarları bahis konusudur. Yine bundan böyle Safranbolu halkı daima yanında ve hizmetinde olacak ve

tarafsız bir yönetimin bütün görevlerini yerine getirmeğe hazır, kalbi üstün vazife aşkı ve görev duygusu ile dolu bir Belediye Başkanı bulacaktır..

...Safranbolu Belediyesine kanunlar hakim olacak ve kanunların Belediye idaresine ve Başkanına tanıdığı yetkiler asla keyfi olarak kullanılmayacak ve hiçbir Belediye personelinin de kanun dışı davranışlarına kesinlikle meydan verilmeyecektir.

...Teveccühlerini ve oylarını benden esirgeyen hemşehrilerimin karar ve tercihlerini saygı ile karşılıyorum. Önce onlara hizmet etmek ve hizmette başarılı olarak onları mahcup etmenin beşeri zevkine ulaşmak istiyorum. Bu nedenle bana oy veren veya vermeyen her hemşehrime teşekkürlerimi, sevgilerimi ve saygılarımı sunuyorum....

Son olarak, göreve başladığım şu anda rahmetli Başkanımız Hilmi BAYRAMGİL'in manevi varlığı önünde tazimle eğiliyor; aziz hatırasını yaşatmayı kendime vazife kabul ettiğimi arz etmek istiyorum. Birlik ve beraberlik anlayışı içersinde Yüce Allah'ın güzel Safranbolu'muzu mutlu günlere ulaştıracağıının kesin inancı içersinde, beldemizde yoğun bir çalışma ve hizmet döneminin başlamış olduğunu tekrarlayarak huzurunuzdan selam ve saygılarla ayrılıyorum.”

Ayrıca Belediye personeli için de 02.04.1974 tarihinde bir “İç Genelge” yayınlamak, hizmet programımı kendileriyle birlikte yürüteceğimizi, herkese eşit davranmalarını, özellikle siyasal görüşlerini iş ve işlemlerine yansıtılmalarını, yasalar çerçevesinde yürüttükleri hizmetler sırasında karşılaşacakları her türlü sorunun çözümünde Belediye Başkanı olarak yanlarında ve yardımlarında olacağımı, yasa dışı tutum ve davranışları olduğunda mutlaka cezalandırılacaklarını, işçi ve memur tüm Belediye personeli olarak uyum içersinde çalışacaklarına inandığımı duyurdum.

Yanılmamıştım; Belediye Başkanı olarak, her zaman onlarla, güven içersinde çalıştım, tüm hizmetlerde onların azim ve gayretleri etken oldu ve ileriki günlerde başarılan her hizmette, en büyük pay da onlarını.

● GERÇEKLER VE ŞÜKRAN DUYGULARI

Belediye Başkanlığına seçilmemi sağlayan etmenler arasında, kimi gerçeklerin de özellikle vurgulanmasında yarar görürüm.

Belediye Başkanı seçilebilmekte aday olunan siyasal partinin, seçim sırasında Türkiye genelindeki ağırlığı, saygınlığı ve iktidar partisi olup olmaması gibi durumlar önemli olmakla beraber, adayın kişisel özellikleri de önem taşımakta ve kimi yörelerdeki adaylar için, aday olunulan partiden daha da önde tutulabilmektedir.

Bu açıdan ekonomik gücü olan, çok geniş bir aileye mensup bulunan, Güneydoğu Anadolu'da olduğu gibi bir büyük aşirete mensup olan veya daha önce aynı yörede çeşitli toplumsal etkinliklerde bulunarak yahut sivil toplum örgütlerinde görev alarak başarılı olduğu görülen kişilerin, sayılan bu niteliklerden birine ya da bir kaçına sahip bulunmaları, aday olduklarında kazanmalarında önemli bir etken olabilmektedir.

CHP'li olmam, CHP'ye içtenlikle gönül vermiş bulunmam dışında, benim değinilen bu kişisel niteliklerden hiç birine sahip olmamama rağmen seçilebilmiş olabilmemi, Safranbolu'daki geniş arkadaş çevreme borçlu olduğumu belirtmek isterim.

Dostlukları hep yararlar sağlayan arkadaşlardan bir grupla yıllar sonra bir arada (26.10.2007)
(Soldan sağa Aybar TOKER, Rifat CAYMAZ, Ayhan ÖZEN, Kızıltan ULUKAVAK,
Mustafa ÇELEBİ, Yılmaz KAVUŞTURUCU)

İnsan yaşamında “mahalle arkadaşlığı”, “okul arkadaşlığı” ve “asker arkadaşlığı” gibi üç tür arkadaşlığın önemi ve değeri sık sık dile getirilir. Seçilmemi etkileyecek ekonomik bir gücüm ve geniş bir ailem olmasa da, doğal olarak asker arkadaşlarımın dışında, mahalleden veya okuldan tüm arkadaşlarımın yakın ilgisini gördüm.

Babamın esnaf arkadaşları bana sahip çıktılar, Safranbolu yerlisi hemşehrilerim, Safranbolu'nun yeni hemşehrilerine beni tanıttılar ve böylece, milletvekili genel seçimlerinde Safranbolu'da, mensup olduğum partiye verilen oydan çok daha fazla ve geçerli oyların % 50'sinin üstünde oy alarak, iki kez arka arkaya Belediye Başkanı olmamı sağladılar

Hepsine, hep şükran duyguları içinde bulunduğumu açıklamayı, yerine getirilmesi gerekli bir görev bilirim.

FOTOGRAF: Turgut ERTUĞRUL

Yeni Belediye Başkanı Kızıltan ULUKAVAK'ın baba evi ve Kaçak (Lutfiye) Camii

Hac'tan dönüşünde bu camii yaptıran (1880) Kızıltan ULUKAVAK'ın babaannesinin dedesi Muslubeyoğlu Hacı Hüseyin Hüsnü, hac farızasını, sağ salım Allah'ın lutfuyla gerçekleştirdiğini belirtmek için camiye "LUTFIYE" adını vermiştir.

Camiin altında, dere yatağında, kurak mevsimlerde suyu kesildiği, Safranbolu deyimiyle suyu kaçtığı için "Kaçak Çeşmesi" denilen ve semte adını veren bir pınar bulunmakta olup, çeşmenin ve semtin adından dolayı Lutfiye Camii, halk arasında daha çok "Kaçak Camii" adıyla bilinmekte ve anılmaktadır.